

Social- og boligminister Pernille Rosenkrantz-Theils talepapir

Anledning	Besvarelse af samrådsspørgsmål K om bl.a. Ms holdning til kritikken af Ekspertudvalgets anbefalinger.
Dato / tid	22.2 kl. 14.15.
Sted	Mødelokale 1-133
Talens varighed	7-8 min.
Talens formål	Besvare samrådsspørgsmål K

Samrådsspørgsmål K stillet efter ønske fra Katrine Daugaard (LA).

”Vil ministeren på et åbent samråd kommentere kritikken fra #enmillionstemmer samt svare på, om hun finder kritikken relevant i forhold til delrapport 1 fra Ekspertudvalget på socialområdet? Og vil ministeren herunder redegøre for, hvorfor ministeren i svar til Folketinget til stadighed hævder, at Ekspertudvalget på socialområdets samlede anbefalinger ikke skal forveksles med regeringens politik på socialområdet, når regeringen i Aftale om kommunernes økonomi for 2024 netop følger flere af de konkrete anbefalinger fra delrapport 1, som fx indførelse af takstloft på tilbud underlagt selvmøderprincippet, udvidelse af den kommunale botilbudskapacitet og eftersyn af tilsyn med sociale tilbud, og dermed konstituerer anbefalingerne fra Ekspertudvalgets delrapport 1 som regeringens politik på socialområdet – med”

Det talte ord gælder

Altså nu kommer jeg måske til at lyde som sådan en gammel sur mand – eller kvinde – men jeg vil gerne forklare lidt om, hvad forholdet er mellem ekspertudvalg og så folkevalgte politikere. Det er sådan, at når vi nedsætter et ekspertudvalg som regering, eller hvis andre gør det, så er det for at få belyst nogle ting. Men er ikke ensbetydende med, at alt det, som et ekspertudvalg kommer med, også bliver gennemført. Det kan jo være, at ekspertudvalg finder på noget, som man politisk ikke synes er en god idé.

Det er det sædvanlige forhold mellem ekspertudvalg og de folkevalgte politikere. Ellers ville det jo være et teknokrati, hvor eksperterne så at sige også traf politiske beslutninger. Der har vi i Danmark et demokrati.

Og derfor er det heller ikke én til én. Det har der aldrig været mellem, hvad et ekspertudvalg sidder og arbejder med, og hvad en regering eller et flertal i Folketinget ender med at gøre. Det tror jeg heller aldrig, der kommer til. Nogle gange vil der blive gennemført tre procent af det, som et ekspertudvalg er kommet med. Nogle gange vil det være halvtreds procent, og andre gange vil det være syvoghalvfems procent. Og det gælder, i sagens natur, helt sædvanligvis også i forbindelse med det her ekspertudvalg.

I forbindelse med at der kom anbefalinger, var der syvogtredive organisationer med Danske Handicaporganisationer i spidsen, som kom med kraftige advarsler i forhold til anbefalingerne i sommer, forud for Økonomiaftalen. Det lytter vi selvfølgelig til som regering,

altså lytter til de input, vi får fra handicaporganisationerne og de mange organisationer, som stod sammen med Danske Handicaporganisationer.

Det betød jo så, at vi valgte at gennemføre de dele, vi selv synes var fornuftige, efter at have lyttet på andre parter også. Det afstedkom, at Danske Handicaporganisationer udtalte, at de var glade for, at regeringen havde lyttet til kritikken og ikke havde overført de mest kritiske anbefalinger til Økonomiaftalen. De udtalte endvidere, at regeringen havde lyttet til deres kraftige advarsler om at følge de mest problematiske anbefalinger fra et ekspertudvalg på socialområdet og kun har taget mindre vidtgående anbefalinger med.

Altså, bare for at sige: Ja, jeg synes jo, at det er fint, at man kan nedsætte et ekspertudvalg, og jeg synes også, at det er fint, at et ekspertudvalg kan fritænke, som de nogle gange har lyst til og være uafhængige og derfor kan prøve alle mulige ting af, komme med anbefalinger, lave udredninger, undersøge ting, uden at man som regering er forpligtet til at skulle gennemføre det. Det gælder også det her ekspertudvalg. Ellers ville det jo ikke give nogen mening, hvis man ligesom på forhånd skulle sige: "Nu overdrager vi al magten til ekspertudvalget, og alt det de siger, gør vi". Det har jeg meget svært ved at se passe ind i en politisk proces, og derfor så opfatter jeg det egentlig som ret sædvanligt, at vi nedsætter et ekspertudvalg, de tænker nogle tanker, og vi træffer så beslutninger *politisk* om, hvad for noget af det, vi synes er klogt, og hvad vi ikke synes er klogt.

Nu fik jeg ikke skrevet alle de ting ned, der blev sagt, men jeg vil sige, at jeg kan nikke genkendende til de ting, der

bliver sagt omkring handicapområdet. Der er nogle meget, meget store udfordringer på området, og vi har fra regeringens side sagt, at vi har et ønske om at tippe området på hovedet, og det er jo ikke sagt med let hånd. Det er jo sagt lige præcis, fordi at der er rigtig alvorlige udfordringer på handicapområdet, og det er nogle af de ting, som også #enmillionstemmer har peget på. Det er nogle af de ting, som Danske Handicaporganisationer har talt med meget store bogstaver omkring i rigtig mange år.

Jeg har så valgt at nedsætte det forum, der hedder Sammen om Handicap, og det har jeg gjort på baggrund af, at jeg mener, at vi har brug for at kunne flytte på nogle ting samtidigt. Hvis man skal lykkes med at tippe et område på hovedet, så bliver man nødt til også at se sammenhænge mellem de forskellige elementer. Det vil sige, at der vil være nogle ting, som jeg som statslig myndighed ikke har adgang til at lave om på, fordi det er kommunernes domæne. Rigtig tit bliver det sådan en skubben frem og tilbage: Er det kommunerne? Er det staten? Er det regionerne? Hvem er det egentligt, der har ansvaret for at skulle lave om på hvad? Derfor har det været min strategi omkring det her, at hvis vi skal lykkes med at tippe det på hovedet, så bliver vi nødt til, at alle parterne sidder inde omkring bordet.

Og derfor har vi inviteret de private aktører, som udgør en meget stor del af det her felt i form af at være dem, der driver tilbud og lignende. Vi har inviteret de faggrupper, der arbejder på området. Vi har inviteret arbejdsgivere og også dem, der driver tilbuddene, altså både regioner og kommuner og stat, os selv, og så selvfølgelig Danske Handicaporganisationer, som paraplyorganisation for de mange undergrupperinger på handicapområdet.

Og vi sidder i gang med et forløb nu. Når ordføreren siger, at det er svært at bevare optimismen, så vil jeg sige, at det er også nogle af de mest massive problemer, jeg har skullet kaste mig over, men jeg bliver meget optimistisk, når jeg lytter til parterne, fordi jeg synes vi kommer nogle vegne, og jeg glæder mig til, at vi på et tidspunkt vil kunne præsentere de ting, vi er kommet frem til. Tak.